

ГРОЗДАНА.

Този лошъ царъ имаше единъ добръ сынъ; и азъ обичамъ Јонатана отъ сѣ сърдце; азъ ся надѣжъ че Давидъ ще му стори голѣмо добро, когато стане царъ.

УЧИТЕЛКА.

Давидъ немаше тѣзи честъ, драга, и Јонатанъ быде убитъ, прѣди да стане Давидъ царъ; но ный еще видимъ туй други пѣть. Продължете, Елено.

ЕЛЕНА.

Самуилъ умрѣ по онуй врѣме, и Давидъ ся оттегли въ еднаъ пустынѣ близо Кармилскѣтъ планинѣ, и ся ожени за еднаъ женѣ на име Авилаикъ. Саулъ събра още еднаъ войскѣ за да го гони. Като бѣше стигналъ въ еднаъ равницѣ, той распна шатры за да прѣнощувать, Авениръ пазеше царскѣтъ шатръ съ войницѣтъ си; но вмѣсто добръ да пази той заспа; и Давидъ, съ едного отъ хората си влѣзе дори до царскѣтъ шатръ. Този, който ходеше по Давида му попроси дозволеніе за да убіе Саула; но Давидъ му не дозволи туй и му каза: „Человѣкъ, който ще тури рѣкѣтъ си възъ Божія помазаникъ, ще бѣде повиненъ.“ Той ся прочее благодари само да земе кърчага и перянитото копіе на Саула, и като ся отдалѣчи много далѣчь, той повыка и каза на Авенира. „Вый есте единъ юнакъ человѣкъ, извѣстно че вый заслужавате смъртъ, защото не чувяхте царя.“ Саулъ, като чу тѣзи думы наймѣнува Давида пакъ свой сынъ, и припозна че той бѣше по-честенъ человѣкъ отъ него; той ся обѣща също да му не прави вече никое зло. Но Давидъ го познаваше твърдъ добръ, та не смѣше да ся повѣри на думѣтъ му и ся оттегли при Филистимянитѣ.